

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1974

22 MAI 1974

PROPOSITION DE LOI

réglementant la vente à domicile et sur la voie publique dans un but philanthropique, de publications, imprimés ou objets de quelque nature que ce soit.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Depuis trop longtemps, diverses associations s'intéressant au problème des handicapés ou assumant la responsabilité d'ateliers protégés, se plaignent des activités de certaines œuvres ou personnes, vendant en leur nom et place, des objets ou publications imprimées de toutes espèces sur la voie publique ou à domicile.

Ces publications, imprimés, objets, sont — dit-on — vendus au profit d'œuvres ou d'associations de handicapés mais celles-ci ne reçoivent que rarement le bénéfice des dites opérations.

Régulièrement d'ailleurs, les procureurs du Roi ont été saisi de plaintes émanant des responsables d'associations de handicapés qui s'élèvent à juste titre et avec indignation contre pareils procédés.

Il s'agit en fait d'une exploitation du public par des associations ou des personnes, peu scrupuleuses sur les buts et les moyens. Elles utilisent le courant de sympathie créé dans le pays tant par les décisions gouvernementales en faveur des personnes handicapées que par l'ensemble de grands mouvements sociaux qui représentent et défendent les intérêts légitimes de ceux-ci.

Il est nécessaire de mettre fin aux méthodes d'exploitation du grand public dont la sensibilité à l'œuvre proposée n'a d'égale que son ignorance des buts poursuivis et son incapacité à pouvoir obtenir une information franche et claire sur la destination des sommes recueillies.

Le législateur se doit de faire cesser ces curieux procédés.

Nous proposons de créer une législation qui permettrait de mettre fin aux abus constatés, en réglementant la vente

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1974

22 MEI 1974

WETSVOORSTEL

tot regeling van de verkoop van enigerlei publicaties, drukwerken of voorwerpen, met een menslievend doel, aan huis of op de openbare weg.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Verschillende verenigingen die zich voor minder-validen interesseren of de verantwoordelijkheid voor beschutte werplaatsen dragen, klagen nu al een hele tijd over de handelwijze van sommige verenigingen of personen die in hun naam en plaats allerhande voorwerpen of drukwerken verkopen op de openbare weg of aan huis.

Die publicaties, drukwerken of voorwerpen worden, ze beweert men, verkocht ten voordele van liefdadigheidsverenigingen of verenigingen van minder-validen, maar deze ontvangen slechts zelden de opbrengst van die verkoop.

Geregeld worden trouwens bij de procureur des Konings klachten ingediend door verenigingen van minder-validen die terecht verontwaardigd protesteren tegen een dergelijke handelwijze.

In feite wordt het publiek hier uitgebuit door verenigingen of personen die het niet zo nauw nemen met het doel dat zij nastreven en de middelen die zij aanwenden. Zij exploiteren het feit dat de door de Regering genomen maatregelen ten gunste van de minder-validen en het optreden van de grote sociale bewegingen die de rechtmatige belangen van de minder-validen vertegenwoordigen en verdedigen, in het land sympathie hebben gewekt.

Er moet een einde komen aan die methodes van uitbuiting van het grote publiek, dat bijzonder gevoelig is voor het voorgesteld werk, maar helemaal niets afweet van het nagestreefde doel en geen klare en duidelijke informatie kan krijgen in verband met de bestemming van de opgehaalde sommen.

De wetgever moet die eigenaardige praktijken doen ophouden.

Wij stellen voor een wet in te voeren die een einde maakt aan de vastgestelde misbruiken door de verkoop

dans un but philanthropique de publications, d'imprimés ou d'objets de quelque nature que ce soit.

Récemment, le Ministre de la Justice, déclarait étudier une modification de la législation et ajoutait : « Si elle est insuffisante, les Chambres accepteraient certainement de voter une nouvelle loi ».

Il convient de souligner également que la République française s'est donnée depuis le 5 juillet 1972, une législation adaptée à cette fin.

Nous proposons d'appliquer celle-ci « mutadis mutandis » avec l'espoir que cette similitude créant une législation identique, renforcera encore ainsi les liens qui unissent déjà nos deux pays.

La protection des personnes handicapées doit rester un des soucis majeurs de la politique sociale et le grand public se doit lui-même d'être garanti contre les agissements de sociétés ou personnes recherchant purement et simplement un profit personnel.

Le respect qui est dû aux personnes handicapées et aux associations qui les défendent, postule de la part du législateur, une action dans ce domaine.

H. PIERRET.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

Toute publication, imprimé ou objet, de quelque nature que ce soit, vendu à domicile ou sur la voie publique, dans un but philanthropique donne lieu à l'apposition d'une marque distinctive.

Art. 2.

La marque distinctive visée à l'article premier est délivrée sur demande, pour une durée qui ne peut excéder trois ans, par le Ministre de la Santé publique, après avis de la commission prévue à l'article 4.

Cette marque peut être à nouveau délivrée pour une même durée, renouvelable, par le Ministre de la Santé publique, après avis de ladite commission qui vérifie notamment la mesure dans laquelle les fonds procurés par la vente de ces publications, imprimés ou objets sont effectivement utilisés dans le but déclaré.

Art. 3.

Les organismes responsables de la production et de la diffusion des publications, imprimés ou objets mis en vente dans un but philanthropique doivent consacrer à l'objet philanthropique déclaré, une somme au moins égale à 50 % du prix de vente au public.

Art. 4.

Un arrêté royal détermine les caractéristiques et les conditions d'attribution et de retrait de la marque distinctive prévue à l'article premier. Cet arrêté fixe également la composition et les conditions de fonctionnement de la commission chargée de donner avis sur l'attribution de cette marque distinctive.

van enigerlei publikaties, drukwerken of voorwerpen met een liefdadig doel te regelen.

Onlangs nog verklaarde de Minister van Justitie dat een wijziging van de bestaande wetgeving wordt bestudeerd en hij voegde eraan toe : « Mocht zulks niet volstaan, dan zouden de Kamers ongetwijfeld een nieuwe wet goedkeuren ».

Er zij voorts op gewezen dat in Frankrijk sedert 5 juli 1972 een wet inzake deze materie van kracht is geworden.

Wij stellen voor die met de nodige wijzigingen over te nemen, in de hoop dat een zelfde wetgeving, steunend op gelijkaardige toestanden, de tussen onze twee landen bestaande banden nog zal verstevigen.

De bescherming van de minder-validen moet een van de voornaamste punten van zorg van het sociale beleid zijn en het grote publiek moet worden beschermd tegen de praktijken van verenigingen en particulieren die alleen een persoonlijk voordeel nastreven.

De eerbied die wij verschuldigd zijn aan de minder-validen en aan de verenigingen die hun belangen behartigen, eist maatregelen van de zijde van de wetgevende macht.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Alle publikaties, drukwerken of voorwerpen van enigerlei aard, die met een liefdadig doel aan huis of op de openbare weg worden verkocht, moeten van een onderscheidend kenteken voorzien zijn.

Art. 2.

Het in artikel 1 bedoelde kenteken wordt op verzoek van de betrokkenen voor een duur van maximum drie jaar afgeleverd door de Minister van Volksgezondheid, die vooraf het advies inwint van de in artikel 4 bedoelde commissie.

Dat kenteken kan opnieuw voor een zelfde termijn worden afgeleverd door de Minister van Volksgezondheid, nadat deze het advies heeft ingewonnen van bedoelde commissie, die met name nagaat in hoever de opbrengst van de verkoop van de publikaties, drukwerken of voorwerpen inderdaad voor het opgegeven doel worden aangewend.

Art. 3.

De instellingen die verantwoordelijk zijn voor de vervaardiging en de verspreiding van de publikaties, drukwerken of voorwerpen die met een liefdadig doel worden verkocht, moeten aan het aangegeven liefdadig doel een bedrag besteden dat minstens gelijk is aan 50 % van de publieke verkoopprijs.

Art. 4.

Een koninklijk besluit bepaalt de karakteristieken evenals de voorwaarden van toekenning en intrekking van het in artikel 1 bedoelde onderscheidend kenteken, en regelt eveneens de samenstelling en de werkingsvoorwaarden van de commissie die ermede belast is haar advies uit te brengen over de toekenning van dit onderscheidend kenteken.

Art. 5.

La personne physique ou le responsable qualifié de la personne morale qui édite ou vend la publication, l'imprimé ou l'objet bénéficiaire de la marque visée à l'article premier, ou pour le compte de qui ceux-ci sont édités ou vendus, est tenue, chaque année, de présenter à la commission prévue à l'article 4, toutes pièces comptables faisant état des résultats de la vente et toutes justifications quant à l'utilisation des fonds recueillis.

Le défaut de représentation de ces pièces et justifications entraînera, après une mise en demeure restée sans effet, le retrait de la marque distinctive.

Art. 6.

Sera puni d'un emprisonnement de 8 jours à deux ans et d'une amende de 400 F à 4 000 F :

1° quiconque aura sciemment fait un usage illégal ou abusif de la marque distinctive prévue à l'article 1er;

2° quiconque aura offert à la vente une publication, un imprimé ou un objet quelconque ne portant pas cette marque distinctive en faisant valoir ou en donnant à croire par quelque moyen que ce soit et notamment par la dénomination, la présentation ou l'emballage de la publication, de l'imprimé ou de l'objet vendu, par la raison sociale de son fabricant, de son éditeur ou de son vendeur, ou par une publicité quelconque que la vente est effectuée dans un but philanthropique;

3° quiconque, à l'occasion de la vente au détail et à domicile d'une publication, d'un imprimé ou d'un objet sur lequel est apposé la marque distinctive prévue à l'article 1er, aura accordé ou perçu une commission proportionnelle au montant des ventes réalisées.

Art. 7.

Cette interdiction ne s'appliquera pas aux personnes titulaires de la carte d'identité professionnelle des représentants, instituée par la loi du 8 octobre 1919 modifiée, si ces personnes se bornent à prendre à domicile et à transmettre les commandes pour les ventes au détail.

Art. 8.

L'article 31 de la loi du 16 avril 1963 relative au reclassement social des handicapés est complété comme suit :

« Sera puni d'un emprisonnement de 8 jours à deux ans et d'une amende de 400 à 4 000 F :

1° quiconque aura sciemment fait un usage illégal ou abusif de la marque distinctive à apposer sur toute publication, imprimé ou objet, de quelque nature que ce soit, vendu à domicile ou sur la voie publique, dans un but philanthropique;

2° quiconque aura offert à la vente une publication, un imprimé ou un objet quelconque ne portant pas cette marque distinctive, en faisant valoir ou en donnant à croire par quelque moyen que ce soit et, notamment, par la dénomination, la présentation ou l'emballage de l'objet, par la raison sociale de son fabricant ou de son vendeur, par une publicité quelconque, que cet objet a été fabriqué ou conditionné par un ou des travailleurs handicapés;

Art. 5.

De natuurlijke persoon of de voor de rechtspersoon optredende bevoegde persoon die de van het in artikel 1 bedoelde kenteken voorziene publikaties, drukwerken of voorwerpen uitgeeft of verkoopt, of voor wiens rekening ze worden uitgegeven of verkocht, moeten elk jaar aan de in artikel 4 bedoelde commissie alle boekingsstukken voorleggen waaruit de resultaten van de verkoop evenals de bewijzen betreffende de aanwending van de ontvangen gelden blijken.

Indien die stukken en bewijzen niet worden voorgelegd, zal dit, als aan de desbetreffende aanmaning geen gevolg wordt gegeven, tot de intrekking van het onderscheidend kenteken leiden.

Art. 6.

Met een gevangenisstraf van 8 dagen tot twee jaar en met een geldboete van 400 F tot 4 000 F wordt gestraft :

1° hij die wetens wederrechtelijk of bedrieglijk gebruik maakt van het onderscheidend kenteken, als bedoeld in artikel 1;

2° hij die publikaties, drukwerken of enigerlei voorwerp, die niet van een onderscheidend kenteken zijn voorzien, te koop aanbiedt en daarbij door enigerlei middel, bepaaldelijk door de benaming, de wijze van aanbidding of de verpakking van de publikatie, het drukwerk of het verkochte voorwerp, door een door de fabrikant, de uitgever of de verkoper gebruikte firmanaam dan wel door enigerlei reclame doet uitkomen of wil doen geloven dat de verkoop met een liefdadig doel geschiedt;

3° hij die, ter gelegenheid van de verkoop in het klein en aan huis, van publikaties, drukwerken of voorwerpen die van een als in artikel 1 bedoeld onderscheidend kenteken zijn voorzien, een aan het bedrag van de verkoop evenredig commissieloon heeft toegekend of ontvangen.

Art. 7.

Dit verbod is niet van toepassing op de personen die in het bezit zijn van de legitimatiekaart van handelsvertegenwoordiger, die door de gewijzigde wet van 8 oktober 1919 is ingevoerd, mits die personen er zich toe beperken aan huis bestellingen op te nemen en die bestellingen voor verkoop in het klein door te geven.

Art. 8.

Artikel 31 van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen wordt aangevuld als volgt :

« Met een gevangenisstraf van 8 dagen tot twee jaar en met een geldboete van 400 tot 4 000 F wordt gestraft :

1° hij die wetens wederrechtelijk of bedrieglijk gebruik maakt van het onderscheidend kenteken dat dient te worden aangebracht op iedere publikatie, drukwerk of enigerlei voorwerp dat aan huis of op de openbare weg met een liefdadig doel wordt verkocht;

2° hij die publikaties, drukwerken of enigerlei voorwerp die niet van dat onderscheidend kenteken zijn voorzien, te koop heeft aangeboden, waarbij hij door enigerlei middel en bepaaldelijk door de benaming, de wijze van aanbidding of de verpakking van het voorwerp, door de firmanaam van de maker of de verkoper, dan wel door enigerlei reclame doet uitkomen of wil doen geloven dat dat voorwerp door een of meer minder-validen vervaardigd of verpakt werd;

3° quiconque, à l'occasion de la vente au détail et à domicile d'un objet sur lequel est apposée la marque distinctive prévue à l'article 1er aura accordé ou perçu une commission proportionnelle au montant des ventes réalisées.

Cette interdiction ne s'applique pas aux personnes titulaires de la carte d'identité professionnelle des représentants instituée par la loi du 8 octobre 1919 modifiée, si ces personnes se bornent à prendre à domicile et à transmettre les commandes pour des ventes au détail ».

Art. 9.

L'article 85 du Code pénal est applicable aux peines prévues par la présente loi.

9 mai 1974.

H. PIERRET,
A. DAMSEAUX,
M. REMACLE,
M. BODE,
R. BONNEL,
F. PERSOONS.

3° hij die ter gelegenheid van de verkoop in het klein en aan huis, van een voorwerp waarop het bij artikel bedoelde kenteken is aangebracht, een aan het bedrag van de verkoop evenredig commissieloon heeft toegekend of ontvangen.

Dit verbod is niet van toepassing op de personen die in het bezit zijn van de legitimatiekaart van handelsvertegenwoordiger die door de gewijzigde wet van 8 oktober 1919 is ingevoerd, mits die personen er zich toe beperken aan huis bestellingen op te nemen en die bestellingen voor verkoop in het klein door te geven ».

Art. 9.

Artikel 85 van het Strafwetboek is op de bij deze wet gestelde straffen van toepassing.

9 mei 1974.